

queva viu în intru, și auđu nisce ricăiturī : cată fiă puī de vrabiă.

— Nu, n'aī ghicitū. Eū n'am vėđut aici nicī-unulū din aquesti cutedătorī furī decireșe; ânsē tu arđi de impațiență, urmėdă, nu perde curagiulū.

— Sunt orī ciocărlanī orī priveghietorī. È mult de quând dorescū să am ciocărlanī.

— Ași! ciocărlanī! Nebună escī? Nicī de a-questia n'am vėđutū p'aici. Cum vėđū, tu n'a să ghicescī nicī-o-dată; nu voiescū să te mai chinuiescū. Éttō, îți adducū unū cuibū întregū de papagalī, quei mai frumoși din quățī aī vėđut în vieța ta. Eī aū pene, și mănâncă mai singurī. Nu vei avé nevoiă să le dai orezū fertū dequătū numai quâte-va đille; attuncī vei puté să-ī lași a se nutri singurī. Sperū quō-ī vomū cresce, daqua vei avé grije de dênșiī.

— O bunulū meū frățiorū! îți mulțumescū; tu escī fórte delicatū quō aī cugetat la mine! strigă Anna cu bucuriă. Unū cuibū cu papagalī! cu frumöse passerī verđi și roșiī! Daqua am fi în Germania, am lua peste o sută de talerī pe ei. Íți promitū quō-ī voiū îngriji cu o mare luare a minte, ș'apoī îi voiū domestici. Eī vorū deveni atâtū de blândī, inquătū nu vomū mai avé nevoiă de a-ī ține în coliviă. O scumpī meī pușiōrī! vė voiū iubi